

**PATRUZECI ȘI UNU.
EU, SURDO-MUTUL**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ILIE, ROMEO AURELIAN

Patruzeci și unu ; Eu, surdo-mutul / Romeo Aurelian Ilie. - București :

Tracus Arte, 2018

ISBN 978-606-664-919-3

821.135.1

www.tracusarte.ro

Editura Tracus Arte

București, str. Sava Henția nr. 2, sector 1

© 2018 Tracus Arte

Romeo Aurelian Ilie

**PATRUZECI ȘI UNU.
EU, SURDO-MUTUL**

2018

Colecția Coșovei

Volum câștigător al Premiului Național pentru Debut în Poezie „Traian T. Coșovei”, premiu acordat de către Editura Tracus Arte în colaborare cu Asociația Culturală Direcția 9 și Agenția de Carte. Juriul ediției 2017 a Premiului Național pentru Debut în Poezie „Traian T. Coșovei” a fost compus din scriitorii Dan Mircea Cipariu, Ștefania Coșovei și Adrian Suciu.

I.

1.

Sunt surdo-mutul
ce vinde iconițe
în tramvaiul 41,
ce trece zilnic
prin centrul
somnului
lumii.

2.

Sunt tot eu,
surdo-mutul născut în ,41.
Mi-am tras vârsta pe o linie moartă
să nu mai încurce
circulația sângelui
și a plânsului.

Azi merg la pas și vând
raze de aur pur,
veritabil:
două la un leu.

Zâmbiți sarcastic
Vă uitați contrariați,
și treceți mai departe.

Nu că nu v-ar plăcea aurul,
ci doar că nu credeți
că ar fi veritabil,
la prețul derizoriu
pe care vi-l propun.

Pierderea este a voastră,
cum tot a voastră este și frica,
de a nu fi trași pe sfoară.

3.

La început am fost 41.

Ceilalți 40 au avut curajul
mărturisirii
și s-au învrednicit
de cununa martiriului.

Am rămas doar eu,
surdo-mutul,
să cutreier deșerturi
și cârciumi,
plângându-mi umbra rătăcitoare
prin cele șapte veacuri.

4.

În fiecare zi, la fiecare 41 de ore
se întâmplă
firescul absolut:
noaptea nu mai adoarme
de teamă că visul
ar putea asmuți lupii
să soarbă din pocale
lacrimile de sânge
ale Împăratului.

Și asta cu precizia
ceasului meu,
al surdo-mutului:
la fiecare 41 de ore
ale fiecărei zile.

5.

*41 de săgeți
41 de gloanțe
41 de săbii
41 de pumnale.*

*41 de grame de vitriol
41 de grame de arsenic
41 de grame de cucută
41 de grame de furadan.*

Aceasta este colecția mea
de haine de gală,
îmbrăcate toate,
pe rând,
la balul mascat
dat anual de ziua națională.

Una singură îmi mai lipsește:
cele 41 de speranțe.
Dar unde oare le-aș putea găsi
în acest deșert de deșertăciuni,
își zise surdo-mutul
și își trase pe umeri amurgul.

6.

*Se iau 41 de tipuri de alcool
și se amestecă într-un dop
de sminteală,
apoi se dau 41 de shoot-uri
consecutive.
Veți vedea că băutura
dezleagă limba.*

În sfârșit, un leac,
își zise surdo-mutul...

Iată, acum pot vorbi!
Dar nu vă aud!
Dar nu vă aud!
Dar nu vă Aiud!

7.

Îmi amintesc exact
de noaptea în care m-am născut.
Era o beznă de 41 Nisan,
la fel ca oricare alta.

Ursitoarele au venit neîntârziat
și mi-au urat:
*O să fie surdo-mut,
dar va schimba culoarea lumii.*

Părinții mei au încercat să negocieze:
*Dar dacă va construi
41 de biserici,
nu puteți să-i schimbați
destinul?*
Ursitoarele au râs
și au dispărut.

Eu am început să apar
din ce în ce mai clar,
să văd
și să simt,
că doar atât îmi mai rămânea de făcut.

Am construit până acum
patruzeci de biserici.
Mai am una
și apoi
voi aștepta minunea.

Dar azi niciun comerciant
de ciment, de var, de piatră ori de nisip
nu mai vinde
unui surdo-mut.

Uneori,
în vis,
aud râsul ursitoarelor:
Dar va schimba culoarea lumi.

Cea de-a 41 biserică surâde:
*Pe mine mă vei construi
aici,
în sufletul tău,
din zâmbete și din lacrimi
și mă vei îmbrăca în lumină neînserată.
Dar toate se vor face la vremea cuvenită.*

8.

Of, în primăvara aceasta
pomul conștiinței
nu a dat decât
41 de frunze.

Eu, surdo-mutul,
am să le încălzesc
pe fiecare în parte,
rugându-mă
să nu cadă înainte de vreme
bruma.

Cu fiecare frunză îngrijită
șarpele mai leapădă câte o piele.
După cea de-a 41-a,
i-a rămas dezvelit sufletul
și și-a tras în grabă peste el
prima sa lacrimă.

În primăvara aceasta,
pentru întâia dată,
șarpele s-a îmbrăcat în lumină.

– Vino, frate, să gustăm împreună
din rodul muncii mâinilor noastre!

9.

O sumă cu 41 de zerouri în coadă.
Atât mi s-a oferit
mie, surdo-mutului,
pentru a juca rolul
unui surdo-mut
într-un film cu super-eroi.

Am refuzat politicoș oferta.

Am semnat totuși contractul
cu următoarele cuvinte:
Moartea nu se poate mima.
Se trăiește. Atât.

10.

Uneori mor, alteori trăiesc,
iar când fac de veghe între două suspine
am același coșmar,
o urare bizară:

*Bine ai venit, surdo-mutule!
Iată, ai ajuns pe tărâmul
insuficienței eterne.
Locul unde nimic nu este terminat,
unde nimic nu este crezut definitiv,
unde nimeni nu este nici mort, nici viu;
nimeni nu a iubit vreodată cu adevărat,
și nimeni nu a spus niciodată adevărul curat.*

*Și pentru că ești primul
care a ajuns aici trăind desăvârșit
și murind desăvârșit,
iată, vei fi uns zeu
peste toate aceste
stări de agregare
ale nedesăvârșirii.
Să le supui
și să le recompui
după cum îți va fi vrerea.*

*Dar să știi că nu vei rămâne zeu
decât pentru 41 de ani
ridicați la puterea non-infinitului.*

*Apoi vei fi trimis înapoi în lumea ta,
nu înainte de a ți se tăia mâinile,
ca să nu poți mărturisi
despre ce vei fi văzut aici.*

Așa visez
eu, surdo-mutul,
de 41 de nopți
și de fiecare dată
mă trezesc
cu mâinile însângerate
de dorul crucii
nepurtate
cu adevărat.

11.

Cu 41 de noduri marinărești
m-am legat
de catargul de fum
al frumuseții.

Nu pentru mine mă tem,
ci pentru ea,
ca să nu se abată
asupra-i moartea.

Și chiar de va veni,
eu, surdo-mutul,
cunosc vicleșugul:
mă voi preface orb
și-n găvanele ochilor mei
moartea se va furișa,
își va face culcuș
și va învia,
molipsindu-se de duhul vieții.

12.

De ziua fericirii,
eu, surdo-mutul,
mi-am pus toată speranța
în oglindă.
Poate mă va învăța ea
să zâmbesc
din nou.

Și m-a învățat.

Iar din generozitate
s-a spart
în 41 de cioburi,
să am în buzunarul inimii
41 de zâmbete
pe care să le știu la îndemână
în fiecare zi.

13.

Eu, surdo-mutul,
nu am făcut niciodată grevă.
Nu am fost la protestele
din Piața Universității,
nici la cele de pe Dealul Patriarhiei.

Nu pentru că nu mi-aș putea
striga nemulțumirile,
ci pentru că
știu că nu am decât vocația
non-rezistenței.

Pentru că de fapt nu rezist
nici măcar la sinele meu.

De aceea fug mereu de mine însumi
și spre a mă ascunde mai bine;
mă rup în 41 de bucăți,
pe care încerc să le abandonez
în 41 de puncte cardinale.

Dar nici ele nu rezistă așa despărțite
și, iată, vine din nou seara
și eu sunt iarăși întreg. Și nevătămat
îmi trag peste mine
egalitatea cu mine însumi
și adorm învelit în pâcla disperării.

14.

Astăzi,
eu, surdo-mutul,
mi-am scos cele 41 de zboruri
în oraș.

Le-am tuns de iluzii deșarte,
apoi am servit împreună
prăjitură *Atlantida*
și ne-am dat în caruselul groazei.

Seara,
ne-am întors acasă,
le-am spălat
pe fiecare în parte,
le-am spus rugăciunea,
apoi le-am trimis la culcare.

Mâine le voi da din nou drumul în stradă,
să se joace cu umbrele.

Într-o zi vor învăța și ele
înălțimile
și vor merge să locuiască pe nori,
în timp ce eu voi rămâne jos –
o umbră a fostelor mele umbre.

15.

*Nu una,
ci patruzeci și una
de veșnicii
îi sunt date omului
să ucidă,
viața din el.*

Așa am gândit
eu, surdo-mutul,
în știrbirea mea
iar clopotul bisericii
a bătut de 41 de ori.

16.

Ca orice om
ce trăiește nevăzut,
în carne și oase,
și eu, surdo-mutul,
am vocația blestemului:

*Cum ai cutezat, sine al meu,
netrebnicule,
trădătorule
să vorbești lumii întregi
despre netrăirea împrejur a vieții mele?
Iată,
când vei termina de dat sfoară în țară
despre păcatele mele,
vei fi și tu, ca mine, surdo-mut.*

Răspuns-a atunci sinele, și a zis:
*Dar tu nu știi,
că un blestem bine rostit
este de fapt bună-vestire?*

17.

Ascultă pilda aceasta,
sine al meu,
veneticule:

*Un țăran oarecare,
săpând în propria-i haină de humă,
a descoperit 41 de monede
a câte 41 de surdo-muți
și a vrut să le păstreze doar pentru sine.
S-a preschimbat la rându-i în monedă
și alții l-au dat la schimb
pentru a-și cumpăra
lumina cea de toate zilele.
Din mână în mână a ajuns
în vistieriile morții...*

Acum mergi în lume
și află-i sfârșitul, iar de nu,
sfârșiți vom fi amândoi,
pe veci de veci,
Amin.

18.

În fiecare seară,
înainte de culcare,
eu, surdo-mutul, citesc
capitolul 41 al cărții lui Iov
și plâng
ca atunci când,
după mulți ani,
te uiți la pozele vechi
din albumul de familie.

19.

Eu, surdo-mutul,
m-am privit scrutător
în oglinda clipei
și am numărat
41 de riduri.

Știu!
Voi astupa fiecare rid
cu câte un zid.
și-n fiecare zid
voi așeza o ană
și-n fiecare ană
am să strecor un vis
de mamă neîntâmplată.

Doar astfel mă voi putea
naște din nou,
pentru a putea muri cum se cuvine
surdo-muților.

20.

Sunt surdo-mutul care a murit
cu fiecare cuvânt nerostit.

Sunt surdo-mutul ce-a înviat
odată cu fiecare om ce-a înțeles taina:
în cea de-a 41 zi de foame,
Împăratul a biruit
pentru întâia dată
pe stăpânitorul acestei lumi.

II.

21.

Surdo-mutul a murit.

L-au pus în 41 de sicrie plumbuite
străjuite de 41 de lacăte
turnate din cel mai dur titan posibil.

Auziseră ei că, după moarte,
surdo-muții vor da pe față
tot ce nu au putut spune în viață...

22.

La moartea surdo-mutului
nu a căzut o stea,
ci 41 de trandafiri,
pentru toți aceia
ce ar fi putut pătrunde
taina înserării,
dacă l-ar fi iertat
pentru neputința sa.

23.

Surdo-mutul s-a întâlnit cu Îngerul blond.

S-au privit preț de 41 de tăceri;
apoi o umbră a trecut prin cealaltă,
câinele a fugit cu pisica,
moartea s-a argotizat,
iar surdo-mutul și îngerul blond
au pornit fiecare în viul celuilalt.

24.

A fost de față
chiar când Cel Neiubit
a suspinat și a zis
celui de-a dreapta Sa:
„Astăzi vei fi cu Mine în Rai”.

Și chiar în acea veșnicie
s-a aruncat fără preget
la picioarele crucii tâlharului,
legându-se de ea
cu 41 de sfori de lacrimi.

Mai mult nu a îndrăznit.

25.

Într-o zi, o femeie foarte frumoasă
l-a oprit și l-a întrebat:
*Călătorule, de ce tot umbli așa prin lume,
fără niciun căpătâi?*
Hai cu mine și îți voi da tot ce vrei.

Dar el nu a înțeles nimic
Și și-a văzut nestingherit de drum.

Timp de 41 de scânduri,
scena s-a repetat întocmai,
apoi viața și-a urmat cursul normal.

La Știri au anunțat că o femeie,
dispărută din ea însăși,
a fost găsită lângă un râu,
alăptând 41 de ramuri de salcie plângătoare.

Au internat-o la spitalul de plânși
și toți cei de acolo au învățat limba surdo-mutului.

26.

Astăzi, 14 Prier,
surdo-mutul a prins 41 de găște sălbatice,
a scris pe aripile lor
Doar iubirea alungă frica
și le-a dat drumul în lume.

Gâștele s-au ridicat
dintr-odată spre cer
tot mai sus...
tot mai sus...
tot mai sus
și nimeni nu a văzut nimic.

Iar frica stă nestingherită
la cafea și la țigară
în mintea celor ce
și-au abandonat inima
în uitare.

27.

Au urmat 41 de zile
de beție continuă
și surdo-mutul
s-a așezat la start.

Trebuia să-și întrecă
cele 41 de frici
evadate din închisoarea coastelor sale.

Cu fiecare depășire
din rană se aude
un scâncet stins.

28.

*Bună seara, doamnelor și domnilor!
începe cea de a 41-a ediție
a emisiunii noastre explozive
„Apocalipsa în direct”!
Se pare că avem deja un telefon.
Alo...?!!! Alo...?!!!*

Firește, nu se auzi nimic.

La celălalt capăt al firului
surdo-mutul gesticula de zor
că apocalipsa s-a terminat demult.

Doar urechelnițele din receptor plângeau
iar lacrimile lor făceau baltă comună
cu lacrimile lui.

29.

N-a îndrăznit niciodată
să iubească. Se gândea:
Cui i-ar folosi un surdo-mut?

Și totuși, când a văzut femeia
ce nu-l putea vedea,
a învățat să creadă în flori.

Atunci a cules 41 de crengi de liliac
și i le-a așezat în brațe.

Ea nu a schițat niciun gest,
încă nu învățase
gesturile firești ale plăcerii.

Doar a mirosit fiecare floare
și a lăcrimat.

De atunci, o vreme și-au vorbit
doar prin lacrimi. Dar într-o zi
izvoarele au secat.

Între timp,
ei învățaseră alfabetul lacrimilor
surdo-mute.

Și-au nemurit fericiți până în zorii
veșniciei.

30.

41 de grade Celsius.
toate străzile, pustii;
toți oamenii, baricadați în case,
de frică să nu se topească.

Doar el, surdo-mutul, a rămas
să străbată agale bulevardele,
fără nicio teamă.

Pentru că abia acum,
la 41 de grade,
i s-a întâmplat minunea:
porii pielii i s-au dilatat atât de tare
încât aude cu fiecare în parte.

Aude râsul copiilor și plânsul femeilor,
jalea săracilor și durerea bogaților,
aude plăcerea amantilor.

Și tot ce aude
absoarbe imediat în sânge,
tot ce aude
îl străbate apoi prin toate măruntaiele.

Iar el fierbe, dar nu de căldură,
ci de viață. E beat de viață
cum a fost până acum beat de moarte.

Acum simte că trăiește cu adevărat,
acum a cunoscut moarte,
acum a cunoscut și învierea.

31.

În răstimp,
Dumnezeu se-apeacă asupra sa,
îi ia surdo-muțenia
și-Și face mantie
pentru durerile Sale de fiecare noapte.

El vorbește atunci
cât să plătească prețul tăcerii.

Dar Domnul, surdo-mut fiind,
nu îl mai aude,
și nici nu se mai roagă
în inima lui
cu voce tare,
ca de obicei.

Este momentul de glorie
al absurdului:
se crede Dumnezeu
și vrea să reconstruiască lumea.

Dar fiecare poruncă se întoarce
împotriva sa, ridicată la puterea 41.

32.

Șoarecii au văzut lumina
ce-i înconjura umbra
și l-au proclamat zeul lor.

Un zeu cu 41 de capete.

*Zeul nostru e cel mai tare! –
gândea căpetenia rozătoarelor.
repede, să-i aducem 41 de ofrande,
câte una pentru fiecare cap.*

Surdo-mutul i-a privit îngăduitor;
ar fi vrut să plângă, dar s-a temut să nu-i inunde;
așa că a continuat să le lumineze calea, zâmbind.

33.

Prin curcubeu s-a legat Domnul
să nu mai piardă lumea prin potop.
dar nebunii au furat curcubeul
lăsându-l pe Dumnezeu nelegat la inimă.

Surdo-mutul nu a știut nimic despre aceasta;
el doar și-a lăsat inima să plângă în voie
și aceasta a plâns patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

În cea de-a 41-a zi, surdo-mutul a trimis în lume
ultimul suspin, cu o ramură de uitare în cioc,
iar acesta s-a întors cu ramura înmugurită.

Iată, uitarea va înflori!, s-a gândit el,
de-acum nu îmi mai rămâne decât să aștept să dea rod.

34.

După o cursă ca-n filme,
l-au prins,
i-au legat nemurirea la ochi,
apoi i-au tăiat tăcerea cu bisturiul.

I-au pus-o sub lupa microscopului
și au numărat:
41 de cercuri.

S-au uitat mirați unii la alții
și s-au grăbit să i-o coasă la loc
cu ață din oase de pește.
Așa era procedura.
Dar de data aceasta a eșuat.

L-au declarat
caz banal de eroare medicală.

Știau că surdo-mutul
nu auzise de malpraxis
și au dormit fericiți până la adânci nepăsări.

Peste noapte și-a cules singur
41 de raze de coasă
și-n zori și-a cusut tăcerea la loc.

35.

Surdo-mutul a citit dintr-o carte groasă:

*Legenda spune
că doar atunci când
vei sparge 41 de becuri
aruncând în ele cu propria inimă,
vei putea vedea
cu adevărat
Lumina.*

36.

Într-o zi,
Dumnezeu a creat sfera
și i-a dăruit-o surdo-mutului,
zicându-i:

*Ia-o și fă-ți din ea chip cioplit
după chipul și asemănarea ta.
Ia-o și fă-i urechi și gură
ca să audă și să grăiască în locul tău.*

El a luat-o,
a mulțumit de morții cei vii
și a început să sculpteze.

Când a terminat,
l-a chemat pe Dumnezeu
și i-a zis:

*Ia Tu, Doamne, acest cub
cu 41 de pereți,
pe care l-am zidit după chipul
și asemănarea tristeților Tale,
să se joace ascunsa în el
surzenia și muțenia lumii,
căci iată, de acum eu vorbesc cu Tine,
cum aș vorbi cu un prieten.*

37.

De la desfacerea lumii încoace
au fost uciși 41 de elefanți
doar pentru a li se colecta fildeșii,
41 de armăsari
doar pentru a li se fura libertatea,
41 de câini
doar pentru a li se uita lătratul.

Și nimeni nu a vărsat o lacrimă.

Doar surdo-mutul
a săpat o groapă de 41 de stânjeni
și a îngropat în ea, creștinește,
41 de cruci.

38.

Pe-o mare oarecare
plutesc în derivă bărcuțe
de hârtie.

Pe fiecare dintre ele scrie:

*Sunt eu, surdo-mutul
ce strigă în inima pustiei
mototoliți legile!
mototoliți fiecare pagină din fiecare cod
și din fiecare monitor oficial.
Oricum le va arde focul
sau apa le va uda
până se vor împerechea literele între ele
dând naștere non-cuvintelor.*

41 de bărcuțe de hârtie
au naufragiat în larg.
de atunci, acea întindere de apă
s-a numit Marea Morții.

39.

Când a început războiul cel mare
i-au pus o mitralieră în mână și l-au trimis pe front.
dar el, neînțelegând nimic, a rămas pe loc
cu arma în mână.

În jurul lui mureau oameni și se nășteau morminte,
în jurul lui durerea își construia regat,
în jurul lui frica moșea monștrii.

El nu a tras în nimeni și niciun glonț nu l-a atins.

Când s-a oprit războiul,
l-au găsit nemișcat, cu arma plină, nearmată și rece,
cu ochii goi, neînnoptați și reci,
cu inima goală, bătând în van, bătând a moarte.

L-au judecat conform legilor războiului
și l-au numit trădător, fricos, mucos, puțoi,
mână moartă,
mort.

I s-a interzis să treacă pe sub arcul de triumf
și a fost șters de pe toate listele cu participanții la război;
apoi a fost condamnat să nu moară
până nu va trăi ororile altor 41 de războaie.

El nu a înțeles nicio clipă ce se întâmplă în jurul lui.
În sinea sa, trăia deja de-o viață,
un război ridicat la puterea 41.

Războiul cu sinele său surdo-mut.

40.

După lungi și grele săpături
în inima de piatră aparentă
a surdo-mutului,
a fost scos la iveală un carnețel
cu un scris indescifrabil.

S-a ajuns totuși la concluzia
că este o lungă poezie,
dată fiind ritmicitatea de nezdruncinat
pe care o conferă
repetarea cuvântului
libertate
la fiecare 41 de cuvinte.

III.

41.

Ehei,
de pe acum să tot fie 41 de zile
de când am pornit spre casă,
îi zisei îngerului.
Ai mei au făcut ieri praznic mare
cu bucate alese și vin din belșug.

De pe acum mă vei lăsa și tu singur, așa-i?
dar ce să-i faci, rânduiala-i rânduială.

Îngerul nu a spus nimic.
Era rândul lui să fie surdo-mut.
A dat doar o dată din cele 41 de aripi,
a clipit o singură dată din cei 41 de ochi
și s-a retras.

Ehei,
de pe acum,
iată-mă, Doamne,
am venit Acasă!

Cuprins

1 / 5
2 / 6
3 / 7
4 / 8
5 / 9
6 / 10
7 / 11
8 / 13
9 / 14
10 / 15
11 / 17
12 / 18
13 / 19
14 / 20
15 / 21
16 / 22
17 / 23
18 / 24
19 / 25
20 / 26
21 / 27
22 / 28
23 / 29
24 / 30
25 / 31
26 / 32
27 / 33
28 / 34

29 / 35

30 / 36

31 / 38

32 / 39

33 / 40

34 / 41

35 / 42

36 / 43

37 / 44

38 / 45

39 / 46

40 / 48

41 / 49

Redactor: Teodor Dună

Imagine copertă: Pieter Bruegel cel Bătrân, „Turnul Babel”
(ulei pe pânză, cca. 1563)

Tehnoredactor: Emilia Petre

Bun de tipar: februarie 2018. Apărut: 2018

Editura Tracus Arte, str. Sava Henția nr. 2, sector 1, București.

E-mail: office@edituratracusarte.ro, vanzari@edituratracusarte.ro

Tel/fax: 021.223.41.11.

Tiparul executat de S.C. WorldMediagraph București

Contravaloarea timbrului literar se depune în contul
Uniunii Scriitorilor din România